

Sag vilde det jo være, dersom man i dette Øjeblik kunde henvide til, at man havde en opsparet Beholdning, man kunde ty til, men det er ikke Tilfældet. Den højtærede Minister har klart gjort Rede for, hvorledes de disponible Beholdninger er sunkne, saaledes at han endogsaa har haft ondt ved, om jeg hørte ret, at komme gennem det forrige Finansaar uden at ty til Laan hos Nationalbanken eller andre Banker. I den Grad ere Beholdningerne svundne.

Jeg skal ikke indlade mig paa Enkeltheder i det foreliggende Forslag; det er ikke for at kritisere de Udgifter, der er vedtagne af det andet Ting, at jeg har taget Ordet. Det, der har Interesse for mig og som jeg haaber, ogsaa for hele Tinget, er, at vi søge at komme bort fra en Finanshusholdning, hvor vi i Virkeligheden efter min Overbevisning leve paa Laan. Vi skulle ikke fortsætte denne Tilstand og ikke gøre den endnu slettere ved blot at vedtage store Reformere, der koste Millioner, uden at gøre os Rede for, hvorfra Pengene skulle komme, og ogsaa være paa det rene med, at vi ville betale Pengene. Thi det er ikke nok, at Regeringen foreslaar, vi maa ogsaa vise vor Villighed til at betale Pengene, og ikke skyde Betalingen over paa den kommende Slægt.

Frijs-Frijsenborg: Det ærede kongevalgte Medlem (Estrup), som nu talte, sagde, at han ikke vilde nære nogen Betænkelse ved at vedtage dette Finanslovsforslag, som her foreligger, hvis han troede, at det kun var denne enkelte Gang, vi fik et saadant Forslag at se. Hvad der gjorde ham betænkelig ved at vedtage Lovforslaget, var det, at han frygtede for, at det skulde være en Begyndelse, der kunde fortsættes. Jeg skal ikke nægte, at jeg er adskillig mere sangvinsk end det ærede Medlem, jeg ser anderledes paa det. Det foreliggende Lovforslag ser jeg ikke som et fuldt Udtryk for den Finanspolitik, som Regeringen vil føre for Fremtiden. Dels kom Regeringen jo sent til Sæde i Sommer, dels fulgte der Ting med fra tidligere Tider, som Regeringen ikke kunde undlade at tage Hensyn til. Fremdeles mener jeg i Ministerens Udtalelser i Folketinget, hvor han gentagende har sagt, at vi maatte ind paa større Sparsommelighed, at se et Tegn paa, at Regeringen for Fremtiden vil søge at komme til et Finanslovsforslag, som bedre dækker sig. Ganske vist kom den ærede Minister her oppe i Dag med en Bemærkning, som noget afdæmper Betydningen af hans Udtalelse i

Folketinget, nemlig den højtærede Ministers Bemærkning om den Resignation, som Folketinget allerede i Aar har vist over for Finansloven. Jeg haaber, at den ærede Minister næste Aar maa faa Folketinget til at vise endnu større Resignation over for det Finanslovsforslag, som da vil komme til at foreligge. Men, som sagt, jeg haaber det bedste, og jeg imødeser med Forventning det Finanslovsforslag, der til Efteraaret kommer, for derigennem at se, hvilken Finanspolitik den ny Regering egentlig har til Hensigt at føre.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om i Fremtiden at dække de Huller, der ville fremkomme ved Vedtagelsen af forskellige nu foreliggende Lovforslag, hørte vi forleden af den højtærede Justitsminister, der talte paa Landbrugsministerens Vegne, hvilke Veje Regeringen ikke vilde gaa. Det er mig foreløbig tilstrækkelig, og jeg ønsker ikke at udsætte Regeringen til at komme med Udtalelser nu om, hvorledes og ad hvilke Veje man vil søge disse Huller dækkede. Vi vide fra tidligere Tid, hvorledes det er gaaet med Lovforslag, som vi alle ønske gennemførte nu, derved, at de have været bundne til særlige Skatteindtægtslove, og vi vide, at det er det, som har bevirket, at de ikke da gik igennem. Jeg tror ikke, at det vil være heldigt at komme ind paa det samme nu. Jeg haaber, det maa lykkes den høje Regering at finde Veje, ad hvilke vi kunne gaa sammen, og ad hvilke vi kunne faa en saadan Indtægt til Statskassen, som vil være nødvendig. Jeg tror det saa meget mere, som jeg mener, at det er i velforstaaet konservativ Interesse, at vi i en Aarrække nu komme til at arbejde under nogenlunde stabile Forhold.

Madsen-Mygdal: Den højtærede Finansminister har gjort mig min Gerning forholdsvis let i Dag, idet han jo har givet en udførlig Oversigt over den finansielle Husholdning i den sidste Snes Aar. Jeg skal ikke komme ind paa at gentage noget af, hvad han har sagt, uagtet jeg egentlig havde tænkt mig at give et Billede af den finansielle Udvikling i de sidste 20 Aar. Det skal jeg nu lade ligge, og jeg skal straks gaa over til at gøre nogle Bemærkninger til det ærede kongevalgte Medlem (Estrup). Han spurgte forleden Dag under Finanslovens Behandling: Hvor skulle Pengene komme fra? Han gentog i Dag med stor Styrke det samme Spørgsmaal: Hvor skulle Pengene komme fra? Og han udtalte sig ligeledes stærkt for at komme